

L I G J
Nr.9057, datë 24.4.2003

PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË “KONVENTËN PËR STATUSIN E PERSONAVE PA SHTETËSI”

Në mbështetje të neneve 78, 81 pika 1, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në “Konventën për statusin e personave pa shtetësi”.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.3813, datë 8.5.2003 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Alfred Moisiu

KONVENTA
LIDHUR ME STATUSIN E PERSONAVE PA SHTETËSI

Bërë në New York më 28 shtator 1954

Hyrja në fuqi: 6 qershor 1960 në përputhje me nenin 39

Teksti: Seritë e traktateve të OKB-së, nr.5158, Vol. 360, fq.117

HYRJE

Palët e larta Kontraktuese:

duke konsideruar që Karta e Kombeve të Bashkuara dhe Deklarata Universale e të Drejtave të Njeriut miratuar më 10 dhjetor 1948 nga Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara ka pohuar parimin që qeniet njerëzore gëzojnë të drejtat dhe liritë themelore pa diskriminim;

duke konsideruar që Kombet e Bashkuara kanë treguar në raste të ndryshme shqetësimin e tyre të thellë për personat pa shtetësi dhe janë përpjekur t'u sigurojnë personave pa shtetësi ushtrimin më të gjerë të mundshëm të këtyre të drejtave dhe lirive themelore;

duke konsideruar që vetëm ata persona pa shtetësi të cilët janë edhe refugjatë mbulohen nga Konventa lidhur me statusin e refugjatëve e 28 korrikut të vitit 1951 dhe se ka shumë persona pa shtetësi të cilët nuk janë mbuluar nga ajo Konventë;

duke konsideruar që është e dëshirueshme të rregullohet dhe përmirësohet statusi i personave pa shtetësi nga një marrëveshje ndërkombëtare,

kanë rënë dakord si më poshtë:

KAPITULLI I
DISPOZITAT E PËRGJITHSHME

Neni 1

Përkufizimi i termit “person pa shtetësi”

1. Për qëllimin e kësaj Konvente, termi “person pa shtetësi” do të thotë një person i cili nuk konsiderohet si shtetas i ndonjë shteti sipas veprimit të ligjit të tij.

2. Kjo Konventë nuk zbatohet:

i) Ndaj personave të cilët për momentin janë duke marrë mbrojtje ose ndihmë nga organe ose agjenci të Kombeve të Bashkuara, përveç Komisionerit të Lartë të Kombeve të Bashkuara për refugjatët, për aq kohë sa ata e marrin një mbrojtje dhe ndihmesë të tillë.

ii) Ndaj personave të cilët njihen nga autoritetet kompetente të vendit në të cilin ata qëndrojnë, që kanë të drejtat dhe detyrimet të cilat i janë bashkuar mbajtjes së shtetësisë së atij vendi.

iii) Ndaj personave në lidhje me të cilët ka arsye serioze për të konsideruar që:

a) ata kanë kryer një krim kundër paqes, një krim lufte ose një krim kundër njerëzimit, siç është përcaktuar në instrumentet ndërkombëtare të hartuara për të parashikuar dispozita për krime të tilla;

b) ata kanë kryer një krim serioz jopolitik jashtë vendit të tyre të qëndrimit para pranimit të tyre në atë vend;

c) ata kanë qenë fajtorë të veprimeve në kundërshtim me qëllimin dhe parimet e Kombeve të Bashkuara.

Neni 2

Detyrimet e përgjithshme

Çdo person pa shtetësi ka detyra ndaj vendit në të cilin ai gjendet, të cilat kërkojnë në veçanti që ai të veprojë në përputhje me ligjet dhe rregullat e tij, po ashtu edhe ndaj masave të marra për ruajtjen e rendit publik.

Neni 3

Mosdiskriminimi

Shtetet kontraktuese do të zbatojnë dispozitat e kësaj Konvente ndaj personave pa shtetësi pa diskriminim ndaj racës, fesë ose vendit të origjinës.

Neni 4

Feja

Shtetet Kontraktuese do t’u akordojnë personave pa shtetësi brenda territoreve të tyre një trajtim së paku aq të favorshëm sa ai i akorduar shtetasve të tyre në lidhje me lirinë e praktikimit të fesë së tyre dhe lirinë lidhur me arsimimin fetar të fëmijëve të tyre.

Neni 5

Të drejtat e dhëna pavarësisht nga kjo Konventë

Asgjë në këtë Konventë nuk gjykohet se cenon ndonjë prej të drejtave dhe përfitimeve të dhëna nga Shteti Kontraktues personave pa shtetësi pavarësisht nga kjo Konventë.

Neni 6

Termi “në të njëjtat rrethana”

Për qëllimin e kësaj Konvente, termi “në të njëjtat rrethana” nënkupton që çdo kërkesë (duke përfshirë kërkesat lidhur me kohëzgjatjen dhe kushtet e qëndrimit) të cilën një individ i veçantë do duhet të përmbushë që të gëzojë të drejtat në fjalë, nëse ai nuk do të ishte një person pa shtetësi, duhet të plotësohen prej tij, me përjashtim të kërkesave të cilat, për shkak të natyrës së tyre, një person pa shtetësi është i pa aftë t’i përmbushë.

Neni 7

Përfashtim nga reciprociteti

1. Përveç rasteve kur kjo Konventë përmban dispozita më të favorshme, një shtet Kontraktues u akordon personave pa shtetësi të njëjtin trajtim, siç u akordon të huajve në përgjithësi.

2. Pas një periudhe qëndrimi prej tre vitesh, të gjithë personat pa shtetësi gëzojnë përfashtim nga reciprociteti legjislativ në territorin e Shteteve Kontraktuese.

3. Çdo Shtet Kontraktues vazhdon t'u akordojë personave pa shtetësi të drejtat dhe përfitimet të cilat ata kishin të drejtë t'i përfitonin, në mungesë të reciprocitetit, në datën e hyrjes në fuqi të kësaj Konvente për atë shtet.

4. Shtetet Kontraktuese konsiderojnë në mënyrë të favorshme mundësinë e akordimit personave pa shtetësi, në mungesë të reciprocitetit, të të drejtave dhe përfitimeve përtej atyre të cilave ata kanë të drejtë sipas paragrafëve 2 dhe 3, dhe ndaj përfashtimeve që shtrihen nga reciprociteti ndaj personave pa shtetësi, të cilët nuk plotësojnë kushtet e ofruara në paragrafët 2 dhe 3.

5. Dispozitat e paragrafëve 2 dhe 3 zbatohen ndaj të drejtave dhe përfitimeve të referuara në nenet 13, 18, 19, 21 dhe 22 të kësaj Konvente dhe të drejtave dhe përfitimeve të cilat nuk parashikohen nga kjo Konventë.

Neni 8

Përfashtim nga masat përfashtimore

Përsa u përket masave përfashtimore të cilat mund të merren kundër personit, pasurisë ose interesave të shtetasve ose ish-shtetasve të një shteti të huaj, Shtetet Kontraktuese nuk zbatojnë masa të tilla ndaj një personi pa shtetësi vetëm për arsye se ai kishte më parë shtetësinë e shtetit të huaj në fjalë. Shtetet Kontraktuese të cilat, sipas legjislacionit të tyre, janë të ndaluara të zbatojnë parimet e përgjithshme të shprehura në këtë nen bëjnë, në raste të përshtatshme, përfashtime në favor të personave të tillë pa shtetësi.

Neni 9

Masat e përkohshme

Asgjë në këtë Konventë nuk e pengon një Shtet Kontraktues, në kohë lufte ose rrethana të tjera të rënda dhe të pazakonta, nga marrja e masave të përkohshme, të cilat ai i konsideron si thelbësore për sigurinë kombëtare në rastin e një personi të veçantë, në pritje të përcaktimit nga Shteti Kontraktues se ai person është në fakt një person pa shtetësi dhe se vazhdimësia e masave të tilla është e nevojshme në këtë rast në interes të sigurisë kombëtare.

Neni 10

Vazhdimi i qëndrimit

1. Atje ku një person pa shtetësi është zhvendosur me forcë gjatë Luftës së Dytë Botërore dhe është vendosur në territorin e një Shteti Kontraktues, dhe është banor atje, periudha e një qëndrimi të tillë të detyruar konsiderohet të ketë qenë qëndrim i ligjshëm brenda atij territori.

2. Atje ku një person pa shtetësi ka qenë i detyruar të zhvendoset me forcë gjatë Luftës së Dytë Botërore nga territori i një Shteti Kontraktues dhe është, para hyrjes në fuqi të kësaj Konvente, kthyer atje për të qëndruar, periudha e qëndrimit përpara dhe pas një zhvendosjeje të tillë me forcë do të konsiderohet si një periudhë e pandërprerë për çdo qëllim për të cilin kërkohet qëndrim i pandërprerë.

Neni 11

Detarët pa shtetësi

Në rastin e personave pa shtetësi që shërbejnë rregullisht si anëtarë të ekuipazhit në bordin e një anije që mban flamurin e Shtetit Kontraktues, ai shtet duhet t'i japë konsideratë dashamirëse

vendosjes së tyre në territorin e tij dhe çështja e dokumenteve të udhëtimit për ta ose pranimi i tyre i përkohshëm në territorin e tij veçanërisht, me qëllim që të lehtësojë vendosjen e tyre në një vend tjetër.

KAPITULLI II STATUSI JURIDIK

Neni 12

Statusi personal

1. Statusi personal i një personi pa shtetësi do të mbulohet nga ligji i vendbanimit të tij të përhershëm ose, kur ai nuk ka vendbanim të përhershëm, nga ligji i vendit të qëndrimit të tij.

2. Të drejtat e fituara më parë nga një person pa shtetësi dhe i varur mbi statusin personal, më veçanërisht të drejtat lidhur me martesën, respektohen nga një Shtet Kontraktues me kusht që të pajtohen, nëse kjo do të jetë e nevojshme, me formalitetet e kërkuara nga ligji i atij shteti, me kusht që e drejta në fjalë është një e drejtë e cila duhet të kishte qenë njohur nga ligji i atij shteti, nëse ai nuk do të ishte bërë pa shtetësi.

Neni 13

Pasuria e tundshme dhe e patundshme

Shtetet Kontraktuese do të akordojnë ndaj një personi pa shtetësi trajtim sa më të favorshëm të jetë e mundur dhe, në asnjë rast, jo më pak favorizues sesa ai që u akordohet të huajve zakonisht në të njëjtat rrethana, përsa i përket fitimit të pasurisë së tundshme dhe të patundshme dhe të drejtave të tjera që kanë të bëjnë me to, si dhe qirave dhe kontratave të tjera lidhur me pasurinë e tundshme dhe të patundshme.

Neni 14

Të drejtat artistike dhe pasuria industriale

Përsa i përket mbrojtjes së pasurisë industriale të tilla, si zbulimet, projektet ose modelet, shenjat e tregut, emrat e tregut dhe të drejtave në letërsi, punëve artistike dhe shkencore, një personi pa shtetësi i akordohet në vendin në të cilin ai ka rezidencën e tij të zakonshme e njëjta mbrojtje, siç u akordohet shtetasve të atij vendi. Në territorin e cilitdo Shteti tjetër Kontraktues, atij i akordohet e njëjta mbrojtje që i akordohet në atë territor shtetasve të vendit në të cilin ai ka rezidencën e tij të zakonshme.

Neni 15

E drejta e organizimit në shoqata

Përsa u përket shoqatave jopolitike dhe jofitimprurëse dhe sindikatave, Shtetet Kontraktuese do t'u akordojnë personave pa shtetësi, që qëndrojnë në mënyrë të ligjshme në territorin e tyre, trajtim sa më të favorshëm që të jetë e mundur dhe në çdo rast jo më pak favorizues sesa ai që u akordohet të huajve zakonisht në të njëjtat rrethana.

Neni 16

Hyrja në gjykata

1. Një person pa shtetësi do të ketë hyrje të lirë në gjykatat e drejtësisë në territorin e të gjitha Shteteve Kontraktuese.

2. Një person pa shtetësi do të gëzojë në Shtetin Kontraktues në të cilin ai ka rezidencën e tij të zakonshme të njëjtin trajtim si një shtetas për çështjet që kanë të bëjnë me hyrjen në gjykata, duke përfshirë ndihmën ligjore dhe përjashtimin nga cautio judicatum solvi.

3. Një personi pa shtetësi do t'i akordohet për çështjet e referuara në paragrafin 2 në vendet përveç atij në të cilin ai qëndron zakonisht, trajtim që i jepet një shtetasi të vendit ku ai qëndron zakonisht.

KAPITULLI III PUNËSIMI FITIMPRURËS

Neni 17

Punësimi me pagë

1. Shtetet Kontraktuese i akordojnë personave pa shtetësi që kanë qëndrim të ligjshëm në territorin e tyre trajtim sa më të favorshëm që të jetë e mundur dhe, në çdo rast, jo më pak favorizues sesa ajo që u akordohet të huajve zakonisht në të njëjtat rrethana, përsa i përket të drejtës për t'i përfshirë në punësimin me pagë.

2. Shtetet Kontraktuese konsiderojnë me dashamirësi asimilimin e të drejtave të të gjithë personave pa shtetësi lidhur me punësimin me pagë të atyre shtetasve dhe në veçanti të atyre personave pa shtetësi, që kanë hyrë në territorin e tyre në pajtim me programet e rekrutimit të punës ose sipas skemës së imigrimit.

Neni 18

Vetëpunësimi

Shtetet Kontraktuese i akordojnë personit pa shtetësi, që është i ligjshëm në territorin e tyre, trajtim sa më favorizues të jetë e mundur dhe, në çdo rast, jo më pak favorizues sesa ai që u akordohet të huajve zakonisht në të njëjtat rrethana, përsa i përket të drejtës për t'u përfshirë për llogari të tij në bujqësi, industri, punime me dorë dhe tregtare dhe për të krijuar shoqëri tregtare dhe industriale.

Neni 19

Profesionet e lira

Çdo Shtet Kontraktues i akordon personave pa shtetësi me qëndrim të ligjshëm në territorin e tyre, të cilët mbajnë diploma të njohura nga autoritetet kompetente të atij shteti dhe të cilët dëshirojnë të praktikojnë një profesion liberal, trajtim sa më të favorshëm të jetë i mundur dhe, në çdo rast, jo më pak favorizues sesa ai që u akordohet të huajve zakonisht në të njëjtat rrethana.

KAPITULLI IV MIRËQENIA

Neni 20

Racionimi

Atje ku ekziston një sistem racionimi, i cili zbatohet ndaj popullsisë në përgjithësi dhe rregullon shpërndarjen e përgjithshme të produkteve me furnizim të vogël, personave pa shtetësi i akordohet i njëjti trajtim si shtetasve.

Neni 21

Strehimi

Përsa i përket strehimit Shtetet Kontraktuese, për aq sa çështja është rregulluar nga ligjet ose rregullat, ose varet nga kontrolli i autoriteteve publike u akordon personave pa shtetësi me qëndrim të ligjshëm në territorin e tyre trajtim sa më favorizues që të jetë i mundur, në çdo rast, jo më pak favorizues sesa ai që u akordohet të huajve zakonisht në të njëjtat rrethana.

Neni 22
Arsimimi publik

1. Shtetet Kontraktuese i akordojnë personave pa shtetësi të njëjtin trajtim që u akordohet shtetasve përsa i përket arsimit fillor.

2. Shtetet Kontraktuese u akordojnë personave pa shtetësi trajtim sa më të favorshëm që të jetë i mundur dhe, në çdo rast, jo më pak favorizues sesa ai që u akordohet të huajve zakonisht në të njëjtat rrethana, përsa i përket arsimimit, përveç edukimit fillor dhe, në veçanti, përsa i përket hyrjes për studime, njohjes së certifikatave, diplomave dhe gradave të shkollave të huaja, shlyerjes së kuotave dhe detyrimeve dhe akordimin e bursave.

Neni 23
Ndihma publike

Shtetet Kontraktuese u akordojnë personave pa shtetësi me qëndrim të ligjshëm në territorin e tyre të njëjtin trajtim lidhur me ndihmën dhe asistencën publike ashtu siç u jepet shtetasve të tyre.

Neni 24
Legjislacioni i punës dhe sigurimi shoqëror

Shtetet Kontraktuese u akordojnë personave pa shtetësi që janë me qëndrim të ligjshëm në territoret e tyre të njëjtin trajtim siç u akordohet shtetasve në lidhje me çështjet e mëposhtme:

a) Për aq sa çështje të tilla rregullohen nga ligje ose rregulla ose janë të kushtëzuara nga kontrolli i autoriteteve administrative: shpërblimi, duke përfshirë fondet familjare ku këto janë pjesë e shpërblimit, orët e punës, marrëveshjet e orëve jashtë orarit të punës, pushimet me pagesë, kufizimet në punët e shtëpisë, mosha minimale e punësimit, periudha e të punuarit si çirak dhe trajnimi, puna e grave dhe puna e personave të rinj, dhe punësimi i përfitimeve të marrëveshjes kolektive.

b) Sigurimi shoqëror (dispozitat ligjore lidhur me punësimin, dëmtimin, sëmundjet profesionale, maternitetin, sëmundjet, paaftësia, mosha e vjetër, vdekja, papunësia, përgjegjësitë familjare dhe çdo rast tjetër emergjence i cili, sipas ligjeve dhe rregullave kombëtare, është i mbuluar nga një skemë e sigurimit shoqëror), i kushtëzuar nga kufizimet e mëposhtme:

i) Mund të ketë marrëveshje përkatëse të duhura për mbajtjen e të drejtave të fituara dhe të drejtave gjatë kohës së fitimit.

ii) Ligjet dhe rregullat kombëtare të vendit të rezidencës mund të paracaktojnë marrëveshje të veçanta përsa u përket përfitimeve ose pjesëve të përfitimeve të cilat janë të pagueshme tërësisht nga fondet publike dhe përsa u përket fondeve të paguara ndaj personave të cilët nuk plotësojnë kushtet e kontributeve të paracaktuara për shpërblimin e një pensioni normal.

2. E drejta për kompensim për vdekjen e një personi pa shtetësi që rezulton nga dëmtimi në punë ose nga sëmundje profesionale nuk do të ndikohet nga fakti që vendqëndrimi i përfituesit është jashtë territorit të Shtetit Kontraktues.

3. Shtetet Kontraktuese do t'u japin personave pa shtetësi përfitimet e marrëveshjeve të përfunduara midis tyre, ose të cilat mund të përfundohen ndërmjet tyre në të ardhmen, përsa i përket mbajtjes së të drejtave të fituara dhe të drejtave në procesin e fitimit lidhur me sigurimin shoqëror, lidhur vetëm me kushtet të cilat zbatohen ndaj shtetasve të shtetit nënshkrues të marrëveshjeve në fjalë.

4. Shtetet Kontraktuese konsiderojnë me dashamirësi dhënien personave pa shtetësi, sa më shumë të jetë e mundur, të përfitimeve të marrëveshjeve të njëjta, të cilat mundet në çdo kohë të jenë në fuqi ndërmjet shteteve të tilla kontraktuese dhe shteteve jokontraktuese.

KAPITULLI V
MASAT ADMINISTRATIVE

Neni 25
Ndihma administrative

1. Kur ushtrimi i të drejtës nga një person pa shtetësi kërkon normalisht ndihmën e autoriteteve të një vendi të huaj të cilave ai nuk mund t'u drejtohet, Shteti Kontraktues, në territorin e të cilit ai është duke banuar, organizon që një ndihmë e tillë t'i ofrohet atij nga autoritetet e tyre.

2. Autoriteti ose autoritetet e përmendura në paragrafin 1 i shpërndajnë ose bëjnë t'i shpërndajnë nën mbikëqyrjen e tyre personave pa shtetësi, dokumente ose certifikata të tilla, siç do t'i shpërndaheshin normalisht të huajve nga ose nëpërmjet autoriteteve të tyre kombëtare.

3. Dokumentet ose certifikatat, të shpërndara në këtë mënyrë, qëndrojnë në vend të dokumenteve zyrtare shpërndarë të huajve nga ose nëpërmjet autoriteteve të tyre kombëtare, dhe do të besohen në mungesë të provës së kundërt.

4. Lidhur me këtë trajtim përjashtues që mund t'u jepet personave nevojtarë, për shërbimet e përmendura këtu mund të vendosen tarifa, por këto tarifa janë modeste dhe në proporcion me ato që u ngarkohen shtetasve për shërbime të ngjashme.

5. Dispozitat e këtij neni nuk paragjykojnë nenet 27 dhe 28.

Neni 26

Liria e lëvizjes

Çdo Shtet Kontraktues i akordon personave pa shtetësi që janë të ligjshëm në territorin e tij të drejtën për të zgjedhur vendbanimin e tyre dhe për të lëvizur lirshëm brenda territorit të tij, në bazë të rregullave të zbatueshme për të huajt përgjithësisht në të njëjtat rrethana.

Neni 27

Letrat e identitetit

Shtetet Kontraktuese i japin letra identiteti çdo personi pa shtetësi në territorin e tyre, i cili nuk zotëron një dokument udhëtimi të vlefshëm.

Neni 28

Dokumentet e udhëtimit

Shtetet Kontraktuese u japin personave pa shtetësi me qëndrim të ligjshëm në territorin e tyre dokumente udhëtimi për të udhëtuar jashtë territorit të tyre, përveçse kur kërkohet ndryshe nga arsye shtrënguese të sigurisë kombëtare ose të rendit publik, dhe dispozitat e kalendarit të kësaj Konvente zbatohen në lidhje me dokumente të tilla. Shtetet Kontraktuese mund t'i japin një dokument të tillë udhëtimi çdo personi tjetër pa shtetësi në territorin e tyre; ata në veçanti konsiderojnë me dashamirësi lëshimin e një dokumenti të tillë udhëtimi për personat pa shtetësi në territorin e tyre, të cilët nuk janë në gjendje të përfitojnë një dokument udhëtimi nga vendqëndrimi i tyre i ligjshëm.

Neni 29

Detyrimet fiskale

1. Shtetet Kontraktuese nuk imponojnë mbi personat pa shtetësi detyrime ose taksa, të çfarëdo përshkrimi, të tjera ose më të larta se ato taksa të cilat u janë ose mund t'u jenë vënë shtetasve të tyre në situata të ngjashme.

2. Asgjë në paragrafin e mësipërm nuk pengon zbatimin ndaj personave pa shtetësi të ligjeve dhe rregullave që kanë të bëjnë me detyrimet lidhur me dhënien të huajve të dokumenteve administrative përfshirë edhe kartat e identitetit.

Neni 30

Transferta e aseteve

1. Një Shtet Kontraktues lejon, në përputhje me ligjet dhe rregullat e vendit të tij, personat pa shtetësi të transferojnë asetet, të cilat ata i kanë blerë në territorin e tij, në një vend tjetër ku ata janë pranuar për t'u rivendosur.

2. Një Shtet Kontraktues konsideron me dashamirësi aplikimin e personave pa shtetësi lejet

për të transferuar asetet kudo që ata mund të jenë dhe të cilat janë të domosdoshme për rivendosjen e tyre në një vend tjetër nga i cili ata janë pranuar.

Neni 31

Dëbimi

1. Shtetet Kontraktuese nuk dëbojnë një person pa shtetësi me qëndrim të ligjshëm në territorin e tyre, përveçse për arsye të sigurisë kombëtare dhe rendit publik.

2. Dëbimi i një personi të tillë pa shtetësi bëhet vetëm në përputhje me një vendim të arritur në përputhje me një proces të drejtë ligjor. Përveç kur kërkohet nga arsye shtrënguese të sigurisë kombëtare, personi pa shtetësi lejohet të paraqesë prova për sqarim dhe të apelojë, dhe të përfaqësohet për këtë qëllim para autoriteteve kompetente ose një personi, ose personave, veçanërisht të emëruar nga autoritetet kompetente.

3. Shtetet Kontraktuese duhet t'i lejojnë një personi të tillë pa shtetësi një periudhë të arsyeshme brenda së cilës të kërkojë pranim ligjor në një vend tjetër. Shtetet Kontraktuese rezervojnë të drejtën për të zbatuar gjatë asaj periudhe masa të tilla të brendshme, nëse ato gjykojnë të nevojshme.

Neni 32

Natyralizimi

Shtetet Kontraktuese lehtësojnë, sa më shumë të jetë e mundur, asimilimin dhe natyralizimin e personave pa shtetësi. Ata në veçanti bëjnë çdo përpjekje të lehtësojnë procedurat e natyralizimit dhe të zvogëlojnë sa më shumë të jetë e mundur detyrimet dhe kostot e procedurave të tilla.

KAPITULLI VI

KLAUZOLAT E FUNDIT

Neni 33

Informacion mbi legjislacionin kombëtar

Shtetet Kontraktuese i komunikojnë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara ligjet dhe rregullat, të cilat mund t'i adaptojnë për të siguruar zbatimin e kësaj Konvente.

Neni 34

Zgjidhja e konflikteve

Çdo mosmarrëveshje ndërmjet Palëve të kësaj Konvente lidhur me interpretimin ose zbatimin e saj, të cilat nuk mund të zgjidhen me mjete të tjera, i referohen Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë me kërkesën e çdo njëres prej palëve në mosmarrëveshje.

Neni 35

Nënshkrimi, ratifikimi dhe aderimi

1. Kjo Konventë është e hapur për nënshkrim në qarqet kryesore të Kombeve të Bashkuara deri në 31 dhjetor të vitit 1955.

2. Ajo do të jetë e hapur për nënshkrim në emër të:

- a) çdo shteti anëtar të Kombeve të Bashkuara;
- b) çdo shteti tjetër i ftuar për të marrë pjesë në Konferencën e Kombeve të Bashkuara mbi statusin e personave pa shtetësi;
- c) çdo shteti të cilit mund t'i jetë adresuar një ftesë për të nënshkruar ose për të aderuar nga Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara.

3. Ajo ratifikohet dhe dokumentet e ratifikimit depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

4. Ajo është e hapur për aderim nga shtetet e referuara në paragrafin 2 të këtij neni. Aderimi

ndikohet nga depozitimi i instrumentit të aderimit pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 36

Klauzola e zbatimit territorial

1. Çdo shtet mundet, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit ose aderimit, të deklarojë se kjo Konventë shtrihet në të gjitha ose në secilën prej territoreve për marrëdhëniet ndërkombëtare të cilave ai është përgjegjës. Një deklaratë e tillë sjell pasoja kur konventa hyn në fuqi për shtetet në fjalë.

2. Në çdo kohë më pas kjo shtrirje bëhet nëpërmjet njoftimit drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara dhe sjell pasoja nga dita e nëntëdhjetë pas ditës së marrjes nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara të këtij njoftimi ose që nga dita e hyrjes në fuqi të Konventës për shtetin në fjalë, cilado qoftë më e vonshme.

3. Lidhur me ato territore në të cilat kjo Konventë nuk shtrihet në kohën e nënshkrimit, ratifikimit ose aderimit, çdo shtet i interesuar konsideron mundësitë për marrjen e hapave të nevojshme në mënyrë që të shtrijë zbatimin e kësaj Konvente në territore të tilla, me pëlqimin, kur është e nevojshme për arsye kushtetuese, të qeverive të këtyre territoreve.

Neni 37

Klauzola federale

Në rastin e një shteti federal ose jounitar zbatohen dispozitat e mëposhtme:

a) Lidhur me ato nene të kësaj Konvente që janë në juridiksionin legjislativ të autoriteteve federale legjislative, detyrimet e qeverisë federale në përmasa janë të njëjta me ato të Palëve të cilët nuk janë shtete federale.

b) Lidhur me ato nene të kësaj Konvente që janë në juridiksionin legjislativ të një Shteti të përbërë, provincave ose kantoneve të cilat nuk janë të detyruara të ndërmarrin veprime legjislative, sipas sistemit kushtetues të federatës, qeveria federale do t'i sjellë këto nene, me një rekomandim të favorshëm, në vëmendjen e autoriteteve përkatëse të shteteve, provincave ose kantoneve sa më parë që të jetë e mundur.

c) Një Shtet federal Palë në këtë Konventë, me kërkesën e çdo Shteti tjetër Kontraktues të transmetuar nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, bën një deklaratë të ligjeve dhe praktikave të federatës dhe të njësive të saj përbërëse lidhur me çdo dispozitë të veçantë të Konventës duke treguar shtrirjen që i është dhënë asaj dispozite nëpërmjet ndonjë mase legjislative ose ndonjë veprimi tjetër.

Neni 38

Rezervat

1. Në kohën e nënshkrimit, ratifikimit ose aderimit, çdo shtet mund t'u bëjë rezerva neneve të Konventës, përveç neneve 1, 3, 4, 16 (1) dhe 33 deri 42 të përfshira.

2. Çdo shtet duke bërë një rezervë në përputhje me paragrafin 1 të këtij neni mundet në çdo kohë të tërheqë rezervën me anë të një komunikimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 39

Hyrja në fuqi

1. Kjo Konventë hyn në fuqi në ditën e nëntëdhjetë pas ditës së depozitimit të instrumentit të gjashtë të ratifikimit ose aderimit.

2. Për çdo shtet që ratifikon ose aderon në Konventë pas depozitimit të instrumentit të gjashtë të ratifikimit ose aderimit, Konventa hyn në fuqi në ditën e nëntëdhjetë pas datës së depozitimit nga ky shtet të instrumentit të tij të ratifikimit ose aderimit.

Neni 40
Denoncimi

1. Çdo Shtet Kontraktues mund të denoncojë këtë Konventë në çdo kohë me anë të një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Ky denoncim sjell pasoja për Shtetin Kontraktues të interesuar një vit nga data në të cilën ai është marrë nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

3. Çdo shtet i cili ka bërë një deklaratë ose njoftim sipas nenit 36 mund të deklarojë, në çdo kohë pas kësaj, nëpërmjet një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara se Konventa do të pushojë së shtriri në këtë territor një vit pas datës së marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 41
Rishikimi

1. Çdo Shtet Kontraktues mund të kërkojë rishikim të kësaj Konvente në çdo kohë me anë të një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara bën rekomandime për hapat që duhen ndërmarrë, nëse ka ndonjë, lidhur me një kërkesë të tillë.

Neni 42
Njoftimet nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara

Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara informon të gjitha Shtetet anëtare dhe joanëtare të Kombeve të Bashkuara duke iu referuar nenit 35:

- a) të nënshkrimeve, ratifikimeve dhe aderimeve në përputhje me nenin 35;
- b) të deklaratave dhe njoftimeve në përputhje me nenin 36;
- c) të rezervave dhe tërheqjeve në përputhje me nenin 38;
- d) të datës në të cilën kjo Konventë hyn në fuqi në përputhje me nenin 39;
- e) të denoncimeve dhe njoftimeve në përputhje me nenin 40;
- f) të kërkesave për rishikim në përputhje me nenin 41.

Në mirëbesim të nënshkruarit, autorizuar në mënyrën e duhur, kanë nënshkruar këtë Konventë në emër të qeverive të tyre përkatëse.

Bërë në New York, më 28 shtator 1954, në një kopje të vetme, prej të cilës tekstet anglisht, frëngjisht dhe spanjisht janë njëlloj autentike dhe të cilat do të mbeten të vendosura në arkivat e Kombeve të Bashkuara dhe kopje të vërteta të vërtetuara plotësisht të cilat do të shpërndahen tek të gjitha shtetet anëtare të Kombeve të Bashkuara dhe shtetet joanëtare referuar në nenin 35.

PLANI
Paragrafi 1

Dokumenti i udhëtimit që referohet në nenin 28 të kësaj Konvente duhet të tregojë që mbajtësi është person pa shtetësi sipas parashikimeve të Konventës së 28 shtatorit 1954.

Dokumenti bëhet në të paktën dy gjuhë, njëra prej të cilave është anglisht ose frëngjisht.

Shtetet Kontraktuese konsiderojnë nëse dëshirojnë të adaptojnë modelin e dokumentit të udhëtimit që është bashkëngjitur.

Paragrafi 2

Bazuar në rregullat e përfutuara në shtetin në fjalë, fëmijët mund të përfshihen në dokumentin e udhëtimit të njërit prej prindërve, ose në raste të jashtëzakonshme, të një të rrituri tjetër.

Paragrafi 3

Pagesa për lëshimin e dokumentit të udhëtimit nuk duhet të jetë më e lartë se çmimi më i ulët i

pasaportave shtetërore.

Paragrafi 4

Në raste të veçanta ose të jashtëzakonshme, dokumenti është i vlefshëm në numrin më të madh të mundshëm të shteteve.

Paragrafi 5

Dokumentet është i vlefshëm minimalisht për tre muaj dhe maksimalisht për dy vjet.

Paragrafi 6

Rinovimi ose zgjatja e vlefshmërisë së dokumentit është çështje e autoritetit që e lëshon atë, për sa kohë mbajtësi nuk ka siguruar një qëndrim të ligjshëm në territorin e autoritetit në fjalë. Lëshimi i dokumentit të ri, në të njëjtat kushte, është çështje e autoritetit që ka lëshuar dokumentin e mëparshëm.

Autoritetet diplomatike ose konsullore mund të autorizohen të zgjasin, për një periudhë jo më të gjatë se gjashtë muaj, vlefshmërinë e dokumentit të udhëtimit të lëshuar nga shtetet e tyre.

Shtetet Kontraktuese konsiderojnë me dashamirësi rinovimin ose zgjatjen e vlefshmërisë së dokumenteve të udhëtimit ose lëshimin e dokumenteve të reja për personat pa shtetësi që nuk janë më me qëndrim të ligjshëm në territorin e tyre, të cilët nuk mund të marrin dokumentet e udhëtimit në vendin ku kanë vendqëndrim të ligjshëm.

Paragrafi 7

Shtetet Kontraktuese njohin vlefshmërinë e dokumenteve të lëshuara në përputhje me dispozitat e nenit 28 të kësaj Konvente.

Paragrafi 8

Autoritetet kompetente të shtetit në të cilin personi pa shtetësi dëshiron të procedojë vendosin, nëse ata janë të përgatitur për ta pranuar atë dhe nëse kërkohet vizë, një vizë në dokumentin që ai mban.

Paragrafi 9

Shtetet Kontraktuese ndërmarrin të lëshojnë viza tranzit për personat pa shtetësi që janë pajisur me viza për në territorin e destinacionit përfundimtar.

Lëshimi i këtyre vizave mund të refuzohet në rastet kur do të justifikohet refuzimi i dhënies së vizës për një të huaj.

Paragrafi 10

Pagesa për lëshimin e vizave të daljes, hyrjes ose transitit nuk është më e madhe se sa pagesa minimale për vizat në pasaportat e huaja.

Paragrafi 11

Kur një person pa shtetësi ka vendqëndrimin e ligjshëm në territorin e një Shteti tjetër Kontraktues, përgjegjësia për lëshimin e një dokumenti të ri, sipas parashikimeve dhe kushteve të nenit 28, është e autoritetit kompetent të atij territori në të cilin personi pa shtetësi ka të drejtë të aplikojë.

Paragrafi 12

Autoriteti që lëshon dokumentin e ri tërheq dokumentin e vjetër dhe ia kthen atë vendit që e ka lëshuar, nëse është përcaktuar në dokument që duhet kthyer; në të kundërt ai e tërheq dhe anulon dokumentin.

Paragrafi 13

Një dokument udhëtimi i lëshuar sipas nenit 28 të kësaj Konvente, përveç rasteve kur ajo parashikohet ndryshe, i jep të drejtë mbajtësit të rihyjë në çfarëdo kohe në territorin e shtetit që e ka lëshuar, gjatë periudhës së vlefshmërisë së saj. Në çdo rast, periudha gjatë së cilës mbajtësi mund të kthehet në vendin që e ka lëshuar dokumentin duhet të jetë jo më pak se tre muaj, përveçse kur vendi, të cilit personi pa shtetësi i kërkon të udhëtojë, nuk insiston në dokumentin e udhëtimit në përputhje me të drejtën e rihyrjes.

Shteti Kontraktues, subjekt i dispozitave të nënparagrafit paraardhës, mund t'i kërkojë mbajtësit të dokumentit të respektojë këto formalitete siç mund të përcaktohet në lidhje me daljen nga ose kthimin në territorin e tij.

Paragrafi 14

Bazuar vetëm në parashikimet e paragrafit 13, dispozitat e këtij plani, në asnjë mënyrë nuk prekin ligjet dhe rregulloret që përcaktojnë kushtet e pranimit, kalimit transit, qëndrimit dhe vendosjes dhe nisjes nga territoret e Shteteve Kontraktuese.

Paragrafi 15

Statusi i mbajtësit, veçanërisht në lidhje me kombësinë, nuk përcaktohet ose ndikohet nga lëshimi i dokumentit dhe as nga hyrjet e bëra në shtetin në fjalë.

Paragrafi 16

Lëshimi i dokumentit në asnjë mënyrë nuk i jep të drejtë mbajtësit të gëzojë mbrojtjen e autoriteteve diplomatike ose konsullore të vendit që e lëshon dhe nuk i jep ipso facto këtyre autoriteteve të drejtën e mbrojtjes.

MODELI I DOKUMENTIT TË UDHËTIMIT

Rekomandohet që dokumenti të jetë në formën e një broshure (afërsisht 15 x 10 cm) dhe të printohet në mënyrë të tillë që çdo fshirje ose modifikim me lëndë kimike ose mjete të tjera të dallohet me lehtësi. Fjalët “Konventa e 28 shtatorit 1954” të printohen të përsëritura në çdo faqe, në gjuhën e vendit që e lëshon.

(Kapaku i broshurës)
DOKUMENT UDHËTIMI
(Konventa e 28 shtatorit 1954)

Nr.

(1)

DOKUMENT UDHËTIMI
(KONVENTA E 28 SHTATORIT 1954)

Ky dokument është i vlefshëm deri më
përveçse kur vlefshmëria e tij është zgjatuar ose rinovuar.

Mbiemri.....

 Emri
 (at).....
 I shoqëruar ngafëmijë
 Ky dokument lëshohet vetëm me qëllim për të siguruar mbajtësin me një dokument udhëtimi,
 i cili mund të shërbejë në vend të një pasaporte kombëtare. Ajo nuk paragjykon dhe në asnjë mënyrë
 nuk ndikon në kombësinë e mbajtësit.
 Mbajtësi është i autorizuar të kthehet në [thekso
 këtu shtetin, autoritetet e të cilit po lëshojnë dokumentin] në ose para
 përveçse kur një datë e mëvonshme specifikohet më pas.
 Nëse mbajtësi aplikon për rezidencë në një vend tjetër nga ai që e ka lëshuar këtë dokument,
 nëse dëshiron të udhëtojë përsëri, ai duhet të aplikojë tek autoritetet kompetente të vendit të tij të
 rezidencës për një dokument të ri. [Dokumenti i vjetër i udhëtimit duhet tërhequr nga autoriteti që
 lëshon dokumentin e ri dhe duhet t'i kthehet autoritetit që e ka lëshuar atë]. 1

(Ky dokument përmban faqe, përveç kapakut)

(2)

Vendi dhe data e lindjes
 Profesionit

.....
 Vendqëndrimi aktual
 Mbiemri i vajzërisë dhe emri(at) e bashkëshortes.....
 Mbiemri dhe emri(at) e bashkëshortit

Përshkrimi

Gjatësia:
 Flokët:.....
 Ngjyra e syve:.....
 Forma e fytyrës:.....
 Ngjyra e lekurës:.....
 Shenja të veçanta:.....

Fëmijët që shoqërojnë mbajtësin

Emri	Mbiemri	Vendi dhe data e lindjes	Gjinia
.....			
.....			
.....			
.....			

* Hiq një vizë aty ku nuk aplikohet
 (Ky dokument përmban gjithsej 32 faqe, duke përfshirë kapakun.)

(3)

Fotografi e mbajtësit dhe vula e autoritetit që lëshon këtë dokument

¹ Fjalja në kllapa mund të vendoset nga shtetet që dëshirojnë.

Firma e mbajtësit

(Ky dokument përmban gjithsej 32 faqe, duke përjashtuar kapakun.)

(4)

1.Ky dokument është i vlefshëm për vendet e mëposhtme:.....

.....

2. Dokumenti ose dokumentet, mbi bazën e të cilave ky dokument është lëshuar: ...

.....

Lëshuar në:

.....

Datë:

.....

Firma dhe vula e autoritetit
që lëshon këtë dokument

(Ky dokument përmban gjithsej 32 faqe, duke përjashtuar kapakun.)

(5)

Shtyrje ose rinovim i vlefshmërisë

Tarifa për të t'u paguar:Nga:.....

Për:.....

Bërë më

Datë:.....

Firma ose vula e autoritetit që shtyn ose rinovon vlefshmërinë këtij dokumenti

Shtyrje ose rinovim i vlefshmërisë

Kuota për të t'u paguar:Nga:.....

Për:.....

Bërë më

Datë:.....

Firma ose vula e autoritetit që shtyn ose rinovon vlefshmërinë këtij dokumenti

(Ky dokument përmban gjithsej 32 faqe, duke përjashtuar kapakun.)

(6)

Shtyrje ose rinovim i vlefshmërisë

Kuota për të t'u paguar:Nga:.....

Për:.....

Bërë më

Datë:.....

Firma ose vula e autoritetit që shtyn ose rinovon vlefshmërinë këtij dokumenti

Shtyrje ose rinovim i vlefshmërisë

Kuota për të t'u paguar:Nga:.....

Për:.....

Bërë më

Datë:.....

Firma ose vula e autoritetit që shtyn ose rinovon vlefshmërinë e këtij dokumenti

(Ky dokument përmban gjithsej 32 faqe, duke përjashtuar kapakun.)

(7-32)

Viza

Emri i mbajtësit të këtij dokumenti duhet të përsëritet mbi çdo vizë.

(Ky dokument përmban gjithsej 32 faqe, duke përjashtuar kapakun.)

SHTOJCË

Akti përfundimtar i konferencës së Kombeve të Bashkuara mbi statusin e personave pa shtetësi.

Këshilli ekonomik e shoqëror, më 26 prill 1954 në sesionin e tij të shtatëmbëdhjetë, me anë të rezolutës 526 A (XVII) vendosi që duhet të organizohet një konferencë e dytë e të plotfuqishmëve për të riparë në dritën e dispozitave të Konventës në lidhje me statusin e refugjatit të 28 korrikut 1951 dhe të vërejtjeve të bëra nga qeveritë, projektprotokollin lidhur me statusin e personave pa shtetësi të përgatitur nga Komiteti Ad-Hoc (i këtij rasti) i Këshillit ekonomik e shoqëror në vitin 1950 dhe të hapë në këtë mënyrë instrumentin për nënshkrimin e tij.

Kjo konferencë u mbledh në zyrat qendrore të Kombeve të Bashkuara në New York nga data 13 deri 23 shtator 1954.

Qeveritë e njëzet e shtatë vendeve të mëposhtme ishin prezent me anë të delegatëve të cilët paraqitën letrat kredenciale ose komunikime të tjera për të autorizuar pjesëmarrjen e tyre në këtë konferencë:

AustraliaIrani
BelgjikaIzraeli
Brazililihtenshtajn
KamboxhiaMonako
KolumbiHollanda
Kosta RikaNorvegjia
DanimarkaFilipine
EkuadoriSueda
SalvadoriZvicra
FrancaTurqia
GjermaniaMbretëria e Bashkuar e Britanisë së Madhe
dhe Irlanda e Veriut
GuatemalaJemeni
HondurasJugosllavia
Vatikani

Qeveritë e pesë shteteve të mëposhtme ishin të përfaqësuara nga vëzhgues:

ArgjentinëIndonezi
EgjiptJaponi

Greqi

Një përfaqësues i Komisarariatit të Lartë të Kombeve të Bashkuara për refugjatët mori pjesë në këtë konferencë pa të drejtë vote në shqyrtimet e kësaj konference.

Konferenca vendosi të ftojë agjenci të specializuara të interesuara për të marrë pjesë në zhvillimet e saj, por pa të drejtë vote. Organizata ndërkombëtare e punës kishte gjithashtu pjesëmarrësit e saj në këtë aktivitet.

Konferenca vendosi të lejojë përfaqësuesit e organizatave joqeveritare, të cilave iu është dhënë një status këshillimor nga Këshilli ekonomik e shoqëror sikurse ato të lejuara nga Sekretari i Përgjithshëm në regjistër për të paraqitur formulime me shkrim ose me gojë në këtë konferencë.

Përfaqësues të organizatave të mëposhtme joqeveritare ishin prezent si vëzhgues;

Kategoria A:

Konfederata Ndërkombëtare e Sindikatave të Pavarura

Federata Ndërkombëtare e Krishterë e Sindikatave të Pavarura

Kategoria B:

Agudas Izrael

Komisioni i Kishave mbi Marrëdhëniet Ndërkombëtare

Këshilli Konsultativ i Organizatave Hebre

Komiteti i Miqve Botërore mbi Konsultimin

Konferenca Ndërkombëtare e Bamirësive Katolike

Lidhja Ndërkombëtare për të Drejtat e Njeriut

Kongresi Botëror i Hebrejve

Aleanca Botërore e Shoqatave të të Rinjve Kristianë

Organizata në regjistër:

Federata Botërore Lutheran

Konferenca zgjodhi z. Knud Larsen nga Danimarka si president dhe z. A. Herment nga Belgjika e z. Jayme de Barros Gomes nga Brazili si zëvendëspresident.

Konferenca miratoi si rend të ditës, projektrendin e ditës të propozuar nga Sekretari i Përgjithshëm (E/CONF.17/2) duke përjashtuar rregullin 5, i cili u vendos të fshihet (E/CONF.17/2 Add.1). Në mbledhjen e saj të 12-të konferenca vendosi të shtojë rregullin 7 (E/CONF.17/2/Add.2).

Konferenca caktoi (i) një komitet hartues mbi përkufizimin e termiit “person pa shtetësi”, i cili përbëhet nga presidenti i konferencës dhe përfaqësues nga Australia, Belgjika, Brazili, Republika Federale e Gjermanisë, Franca, Izraeli dhe Mbretëria e Bashkuar e Britanisë së Madhe dhe Irlandës së Veriut; (ii) një komitet Ad Hoc mbi çështjen e dokumenteve të udhëtimit për personat pa shtetësi i përbërë nga presidenti i konferencës dhe nga përfaqësues nga Belgjika, Brazili, Franca, Republika Federale e Gjermanisë, Mbretëria e Bashkuar dhe nga Jugosllavia; (iii) një komitet stili i përbërë nga presidenti i konferencës dhe nga përfaqësues nga Belgjika, Franca, Guatemala dhe nga Mbretëria e Bashkuar.

Konferenca përdori si bazë për diskutime projektprotokollin lidhur me statusin e personave pa shtetësi të përgatitur nga komiteti Ad-Hoc i Këshillit ekonomik e shoqëror mbi refugjatët dhe personat pa shtetësi në sesionin e dytë të tij të mbledhur në Gjenevë më 1950, si dhe dispozitat e Konventës lidhur me statusin e refugjatit e miratuar nga konferenca e Kombeve të Bashkuara të të plotfuqishmëve mbi statusin e refugjatit dhe personave pa shtetësi të mbajtur në Gjenevë nga data 2 deri më datë 25 Korrik 1951. Dokumenti kryesor me të cilin u punua gjatë konferencës ishte një memorandum nga Sekretari i Përgjithshëm për konferencën, dokumenti E/CONF/17/3.

Konferenca vendosi me 12 vota pro dhe 3 abstenime për të përgatitur një konventë të pavarur në lidhje me statusin e personave pa shtetësi në vend të protokollit të Konventës së 1951 në lidhje me statusin e refugjatit.

Kjo Konventë u miratua në 23 shtator 1954 me 19 vota pro e 2 abstenime dhe u hap për nënshkrim në zyrat qendrore të Kombeve të Bashkuara. Variantet në anglisht, frëngjisht dhe spanjisht të kësaj Konvente, të cilat janë njëlloj origjinale, janë si shtojcë e aktit final.

Konferenca vendosi unanimitisht që titujt e kapitujve dhe të neneve të kësaj Konvente të jenë të përfshira për arsye praktike dhe nuk përbëjnë një element për interpretim.

Konferenca miratoi rekomandimin e mëposhtëm me 16 vota pro, 1 kundër, dhe 4 abstenime.

Konferenca,

rekomandon që çdo shtet anëtar, kur i njeh si të vlefshme arsyet për të cilat një person ka hequr dorë nga mbrojtja e shtetit, shtetas i të cilit ai është, konsideron me dashamirësi mundësinë për t'i dhënë këtij personi trajtimin të cilin Konventa i jep personave pa shtetësi dhe

në vijim të kësaj ajo rekomandon se në rastet kur shteti, në territoret e të cilit personi jeton, ka vendosur t'i japë trajtimin e referuar më sipër, shtete të tjera anëtare i japin gjithashtu atij trajtimin e parashikuar nga Konventa.

Konferenca vendosi unanimitisht rezolutën e mëposhtme:

Konferenca,

duke qenë e mendimit se neni 33 i Konventës në lidhje me statusin e refugjatit të vitit 1951 është shprehje e një parimi përgjithësisht të pranueshëm, që asnjë shtet nuk duhet të dëbojë ose të kthejë një person në një mënyrë apo në një tjetër në kufijtë e territoreve ku jeta apo liria e tij mund të kërcënohet mbi bazën e racës, fesë, kombësisë ose anëtarësisë në një grup shoqëror apo bindjeje politike,

nuk ka gjetur të nevojshme të përfshijë në Konventën në lidhje me statusin e personave pa shtetësi një nen ekuivalent me nenin 33 të Konventës në lidhje me statusin e Refugjatit të vitit 1951.

Duke dëshmuar, presidenti, zëvendës-presidenti dhe sekretari ekzekutiv i kësaj Konference kanë nënshkruar aktin përfundimtar.

Bërë në New York, më datë 28 shtator 1954 në një kopje të vetme anglisht, frëngjisht dhe spanjisht, çdo tekst njësoj me origjinalin. Përkthimet e këtij akti përfundimtar në gjuhët kineze dhe ruse do të përgatiten nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara, i cili do të dërgojë kopje të saj në bazë të kërkesës së qeverive të ftuara dhe që morën pjesë në këtë konferencë.